

Fondée en 1908 - 37e année - 3e série - N° 258 - MAI - JUIN 1969

DIRI LA VERON

La unua komuna kongreso franca-germana, certe restos por la partoprenintoj unu el la plej sukcesaj kongresoj de la lastaj jaroj. Francoj kaj Germanoj, sed antaŭ ĉio EUROPAŬOJ, kuniĝis libere, kaj esprimiĝis pere de ununura interkomunikilo: ESPERANTO.

Tiun sukceson ni ŝuldas al S-ro Knecht, kiu senlace, paciencie kaj ĉiam egalanimece, solvis ĉiujn problemojn, bone helpita de la LKK-anoj kaj de S-ro Heiss, el Oberkirch.

Starigo de komuna politiko rilate la informadon, la instruadon de esperanto, starigo de konstanta informoficejo en Strasbourg intence de la Eŭropaj instancoj, jen pozitivaj atingaĵoj, kiuj devigos nin akceli nian nacian agadon.

Se oni aldonas la fakton ke, ne nur la gazetaro, radio kaj televido kiuj tre favore raportis, sed ankaŭ la oficialaj instancoj, nome la Ministro pri Nacia Edukado, kies reprezentanto estis, laŭ siaj propraj vortoj, "profunde impresiĝinta pri la kvalito de ĉiuj debatoj kaj la eblecoj de la internacia lingvo kiel esprimilo de abstraktaĵoj", oni rajtas esti optimista... Sed, ni ja ĉiuj konas la valoron de Esperanto, la plej taŭga solvo por la interkompreniĝo inter la popoloj.

Fakte, nia ĉefa problemo, la problemo de UNUIĜO FRANCA por ESPERANTO estas, ke ĉiu el siaj membroj, respondeculoj aŭ ne, konsente kunlaboru por plifortigi la pozicion de nia landa asocio.

Tial, ne atendu de la estraro flataĵojn, blufajn parolojn aŭ promesojn, Ni ĉiam diris kaj diros la VERON, eĉ se tio ne plaĉas al ĉiuj, ĉar ni plene fidas al tiuj, multnombraj (kaj ĉiam la samaj!), kiuj senĉese laboras streĉe kun ni, apogante ĉie kaj ĉiam la agadon de nia landa asocio. Niaj malfacilaĵoj permesis al ni kalkuli pri la sindonemo kaj la aganta simpatio de multaj amikoj. Tio estas por ni kuraĝiga fakto kiu certe havos favorajn konsekvencojn por la estonteco.

Al la federaciestroj, al la grupestroj, ni diras: "kuraĝigu unu la aliajn renkontiĝu, dialogu", kaj al la membroj: "pripensu ĉiutage dum kelkaj minutoj: kion mi povas fari por utili al U.F.E.?"

Ni ekakiru la necesan "bataleman spiriton"; kaj "ĝis revido en MONTE-KARLO, dum Peptekosto 1970... por la bilanco.

André BOURDEAUX

FRANCA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE U.F.E. (Unuiĝo Franca por Esperanto)

34, Rue de Chabrol, Paris X^e - C.C.P. 855-35 Paris

ABONNEMENT ANNUEL : 30 Francs. — Le Numéro : 3 Francs (CCP 855-35 PARIS)

COTISATIONS

Rédaction provisoire :

J.-A. ROUSSEAU

U.F.E., 34, rue de Chabrol
PARIS (10e)

Les textes à publier doivent être toujours dactylographiés avec double marge et double interligne.

Prière d'envoyer des clichés et non de simples photographies.

Les manuscrits non insérés ne sont pas renvoyés.

Joindre 0,80 F. en timbres pour tout changement d'adresse.

BUREAU DE L'U.F.E. :

Président :

Dr. André ALBAULT, 32, av. E. Billières, 31 - TOULOUSE - 03.

Vice-présidents :

Gabriel ROUGETET (Relations extérieures, statuts), 71 ter, avenue Foch, 78 - SAINT-GERMAIN-EN-LAYE.

THIERRY Jean (affaires culturelles, enseignement extra scolaire), 5, rue Léon-Cogniet, 75 - PARIS-17e.

J. GUILLAUME (relations avec l'U.E.A., secrétariat administratif), 8, rue Camille-Saulnier, 78 - Le VÉSINET.

F. BOYET (G.E.E., enseignement dans les écoles), 3, rue Lebas, 49 - ANGERS.

Secrétaire Général :

André BOURDEAUX (affaires générales, information, relations avec la presse, Espéranto - Actualités), chez U.F.E. 34, rue de Chabrol PARIS 10^e

Secrétaire général adjoint :

Mme BALLAVEN (affaires générales), 18, avenue de Villiers, 75 - PARIS (17e)

Secrétaire chargé des finances :

Pierre ROYER, 37, avenue du Pt. Kennedy, 91 - MASSY.

Trésorier :

J.A. ROUSSEAU, 64, avenue J.-Moulin, 75 - PARIS (14e).

U. F. E.

Membre Titulaire	30,-
Membre titulaire junior (- de 21 ans)	15,-
Membre Donateur	45,-
Membre Bienfaiteur	75,-
Membre Titulaire à Vie	600,-
Membre Donateur à Vie	900,-
Membre Bienfaiteur à vie	1500,-

U. E. A.

(ces cotisations s'ajoutent aux précédentes)

Membro Jarlibro	17,50
Membro Jarlibro (- 22-jaraj)	9,00
Membro Abonanto	35,00
Membro Abonanto (- 22-jaraj)	27,00
Membro Subtenanto	52,50
Dumviva Membro	700,00

Nota: Nous rappelons que les cotisations doivent tou-
jours être adressées au Trésorier du Groupe lo-
cal ou à défaut au Trésorier de la Fédération.

FONDUSO DOMO

S-ro TABERNAT.....	115
Anonimulino.....	300
S-ro PASCAL.....	100
S-ro MICOUD.....	100
F-no ROBIN.....	10
Anoj de la Feder.	
"RHONES-ALPES"...	130
Feder. NORD.....	100
S-ro JULLIEN.....	100
S-ro EPSTEIN.....	20
S-ro PAUL.....	10
S-ro DUFLLOT.....	10
S-ro MILAN.....	20
S-ro JAEGY.....	10

Sumo 10-a listo 1025
Antaŭa sumo..... 7382

Nova sumo..... 8407

FONDUSO POR LA KULTURA SEMAJNO

S-ro MICOUD.....	100
Pariza Federacio.	500
Fed. Rhône-Alpes..	150
Grupo de Dijon...	100
Anonimulino.....	50
Pariza Grupo.....	300
S-ro GARRIGUE....	100

Sumo..... 1300

Membres Donateurs:

S-ino BOREL, S-roj TA-
BERNAT, CURNELLE, DU-
CROCC, JELENC, BELIARD,
GOMEZ, EPSTEIN.

Membre Bienfaiteur:

F-ino M.T. BOITON

KONSILIO - Bonvolu noti la adresojn de la novaj komitatanoj:

S-ro GIOVENAL, 3 place d'Helvétie - (69) LYON-06

F-ino TRIOLLE Renée, Résidence Consolat, Bâtiment A, Cage J, chemin du Littoral,
(13) MARSEILLE - 15è

F-ino NOURMONT Claude, 3 avenue d'Indochine, (13) AIX-en-PROVENCE.

ESTRARO - La nova estraro estas la sama, kiel antaŭe; vidu sur apuda paĝo 30.

KOMITATANOJ DE U.E.A. - Por la nova trijara periodo, ekde la 54-a U.K. en Helsinkio, la reprezentantoj de U.F.E. ĉe la komitato de U.E.A. estas:

S-ino VINCENT (Les Andelys) kaj S-ro ROUSSEAU (Paris).

KULTURA SEMAJNO 1969 - Post la alvoko en F.E.N°256, U.F.E. ricevis entute la sumon de 1300 F. (vidu aparte la liston de la donacintoj), kiu ebligas la organizadon de la Kultura Semajno kun 10 invititaj staĝanoj.

La Federaciestroj jam ricevis cirkuleron de la Sekretario pri ĝia okazigo de la 13a ĝis la 20a de venonta julio.

La grupestroj estas petataj sendi, kiel eble plej rapide, al S-ro F. BOYET, (3 rue Lebas, 49-ANGERS) pedagogia respondeculo de tiu Kultura Semajno, la nomojn de la eventualaj kandidatoj, kiuj devas esti pli ol 18-jaraj. Notu krome, ke ĉi tiu staĝano devos pagi aliĝkotizon de 10 F.

S-ro J. THIERRY zorgos pri la kultura kaj distra enhavo (prelegoj, ktp...)

PROPAGANDO - Ni rediras, ke estas je via dispono, por via esperanto-propagando - celtrafaj afiŝoj (eldonitaj de U.F.E. kaj E.G. en Angers) en la formato 40 x 60 (10 ekz. 3 Fr.) kaj 30 x 40 (10 ekz. 2,50 Fr). Sin turni al S-ro A. FRANGEUL, 42 rue du Pré-Pigeon (49) ANGERS por la mendoj, kaj pagi al C.C.P. : NANTES 290.79 de la "Groupe Espérantiste Angevin".

LEON BELHOSTE

Le 10 avril 1969 est décédé notre ami Léon BELHOSTE, de Fontenay sous-Bois.

Léon Belhoste, né le 29 janvier 1890, à Rouen, fut Directeur de Service à l'Hôtel de Ville de Paris. Dans le mouvement espérantiste, il fut longtemps membre du conseil de la S. F. P. E., puis de 1934 à 1957, trésorier de U. F. E. dont il était devenu l'un des présidents d'honneur.

Le Groupe de Paris s' honore de

l'avoir pour président pendant quelques années. Il avait aussi, avant la première guerre, dirigé des cours d'espéranto. Il fut avec M. Doué le corédacteur du "kongreslibro" du 24me congrès universel (1932).

Nous prions Mme BELHOSTE d'être assurée que nous conserverons de notre ami le souvenir d'un homme dont l'action doit servir de modèle pour ses continuateurs.

NOUVEAU TRACT!

"Une langue auxiliaire commune pour tous les peuples du monde" (G. Rougetet) (en français)
15 exemplaires franco: 2,50 Fr.
oooooooooooo

POUR VOTRE PROPAGANDE

A.B.C. (G. Waringhien)..... 3,50 F.
L'Espéranto dans l'Enseignement (DENOEL)..... 1,50 F.
(plus frais d'envoi habituels)

61-a FRANCA ESPERANTO-KONGRESO
47-a GERMANA ESPERANTO-KONGRESO

Pluraj partoprenintoj en la unua komuna kongreso sendis al mi kaj al S-ro H. Heiss dankajn leterojn el sia urbo. La L. K.K.-anoj ĉu germanaj, ĉu francaj, ne povos respondi al tiom da personoj, sed ili kore dankas ĉiujn sendintojn.

La fakto ke la unua komuna kongreso sukcesis, kaj ke ĝiaj aranĝoj plaĉis al la pli multaj partoprenintoj estas por ni jam egan rekompencan, kiu repagas nian lingvan preparan laboron.

Ciuj Federacioj ricevos kelkajn kongreslibrojn, kiuj donos al la nepartoprenintoj ideon pri la kvar belaj tagoj trapasitaj en Strasburgo.

F. KNECHT

°°

RAPIDAJ IMPRESOJ DE KONGRESANO

Okazis la unua dunacia kongreso germana-franca en Strasburgo. Dum la tri/kvar tagoj paskaj, ĉirkaŭ 3 5 0 esperantistoj el ambaŭ nacioj - al kiuj aldoniĝis du belgoj, unu nederlandano, du italoj kaj unu sviso - miksiĝis en pluraj komunaj kunvenoj, di-servoj, bankedo, distra vespero, ekskursoj, ktp... La atmosfero estis simila al tiu de universala kongreso.

Al tio cetera helpiskun la loko de preskaŭ ĉiuj kunvenoj, la strasburga literaturfakultato, kun vastaj haloj ĉambroj, amfiteatroj.

La laboro, dum tiu kongreso, estis serioza. Krom la por ĉiu asocio germana kaj franca, pure naciaj aferoj, okazis interesaj kaj viglaj debatoj ĉirkaŭ la temo "Eŭropo": en Strasburgo, ĉu ne? Ankaŭ ne mankis fakaj kunvenoj: de instruistoj, fervojistoj, UEA-delegitoj kaj aliaj. La organizado estis tre bona: al kiu direktiĝu la komplimentoj, al strasburganoj, al francoj kaj germanoj kune? Egale, ĉiu ricevu laŭ sia merito.

Aparte menciinda estas la ĉeesto,

en la plej multaj kunvenoj, de la reprezentanto de la franca Ministro pri Nacia Edukado. Ĉu tiu fakto povas esperigi pli kompreneman sintenon de oficialaj instancoj fronte al lingvo kiu celas nur proksimigi la homojn, pere de komuna, kultura ilo, tute ne atencante la naciajn lingvojn? Oficiala akcepto de la urbestro al reprezentantoj de ambaŭ asocioj germana kaj franca, eble pravas, ke ne ĉie sentiĝas ia malfidema rigardo al nia afero.

Tiu unua provo ŝajnas tre sukcesa. Se daŭrigota, ĝi estas bona rimedo, por tiuj, kiuj ne povas ĉeesti la ĉiujaran universalan kongreson kaj tamen deziras fratiĝi kun alinacianoj. Iom ĝena eble estos, ke tia organizado postulas renkontiĝon al la landlimoj, kaj ke, sekve, kelkaj regionoj vidos en tio malavantaĝon. Ĉu la unua dunacia kongreso franca-usona devos okazi en St-Nazaire?

Roger BERNARD

=====

PROTOKOLO DE LA JARĈEFKUNVENO DE LA 61-a NACIA KONGRESO EN STRASBOURG

D-ro ALBAULT, prezidanto de U.F.E malfermas la jarĉefkunvenon je la 14h50 kun ĉeesto de ĉ.70 personoj. Li tuj donas la parolon al S-ro GRATTA-PAGLIA, kiu prezentas du proponojn de la Itala Esperantista Federacio:

- 1) Starigo en ĉiuj landaj asocioj de Komuna Merkato de "Eŭropa Komisiono" por komuna kunlaborado sur tiu kampo;

- 2) Libera cirkulado de laboristoj en landoj de Eŭropa Merkato (havas skemon de rezolucio por atentigo al instancoj, ke oni preterlasis la lingvan problemon).

Post interveno de S-ro DENIS (Barle-Duc), kaj respondo de S-ro GRATTA-PAGLIA, la prezidanto petas voĉdonadon. Per leviĝo de manoj: unus - nima aprobo, krom unu.

Tuj poste la prezidanto alvenas al la tagordo:

- 1) Legado de senkulpigaj leteroj de

BABIN, ROUGETET, ROYER,

2) Elektio de protokolo: BERNARD

3) Aprobo de la protokolo de la kongreso en Aix: unuanime aprobita,

4) Agado kaj Financa raporto: S-ro BOURDEAUX en sia enkonduko bedaŭras la malkreskon de la membraro. Tio laŭ li, ĉefe rezultas el la sinteno ne nur de la simplaj membroj, sed ankaŭ de la respondeculoj, kiuj ne posedas je sufiĉa alta grado "la bataleman spiriton" necesan. Kaj ni ĉiuj devas discipline labori: i.a. la kasistoj devas zorgi regule pri la enkasigo de ĉiuj kotizoj. Ĉar la informado estas la plej grava tasko en nia asocio, S-ro Bourdeaux prezentis sian demision de ĝenerala sekretario por povi doni sian tutan tempon al sia tasko de informado; sed li provizore restos ĝenerala sekretario, ĝis kiam estos trovita anstataŭanto.

La prezidanto dankas S-ron Bourdeaux por la granda laboro farita.

S-ro DENIS demandas, kiel UFE povas helpi la bonvolemulojn, kiuj multe laboras, kaj elspezas propran monon por Esperanto. S-ro Bourdeaux respondas, ke laŭ la labora regulo de UFE, la lokaj grupoj devas peti helpon de la Federacio, la nacia asocio povas doni konsilojn.

Sekvas diversaj intervenoj de S-ro TURIN pri Franca Esperantisto, Rousseau kaj Schwartz pri eblecoj trovi parizajn samideanojn dum la someraj monatoj; S-ro JOSSINET akcentas pri la granda sindonemo de F-no PAULIER.

5) Raportoj de la Federacioj: raportas pri Burgonja Fed. S-ro Cugny, pri Centro-okcidento S-ino Cheverry, pri Langvedoko-Rusiljono F-ino Vierne, pri Norda S-ro Giloteaux, pri Nordmanda S-ino Vincent, pri Orienta S-ro Cuéné, pri Pariza S-ro Schwartz, pri Provenca S-ro Garrigue, pri Rodano-Alpoj S-ro Catil, pri Sud - Francio Pirenea F-ino Albault.

Pri GEE raportis S-ro Boyet, S-ro Thierry pri F.E.I. kaj S-ino Vincent pri Franca Katolika Ligo Esperantista.

S-ro Thierry atentigas pri la malkresko de ekzameniĝoj. S-ro WERMELINGER proponas ke FEI sendu gra-

tulleteron al la sukcesintoj de ekzamenoj; venante el Parizo, tiuj gratuloj estus tre efikaj. S-ino VINCENT, S-roj GAUDRY kaj JOSSINET aprobas.

6) Franca Esperantisto - S-ro LEMAIRE riproĉas la malakuratecon; S-ro GAUDRY deziras, ke ĝi estu pli luksa, pli ampleksa. S-ro ASQUERI deziras ke ĝi estu tre simpla sed akurata. S-ro WERMELINGER petas pli interesajn artikolojn kaj pli etajn liter-tipojn, kaj proponas kunecon kun la germana revuo.

Respondante, S-ro Rousseau, provizora redaktoro diras, ke pro la malriĉaj financoj de UFE, F.E. povos esti tute ne luksa, sed simpla; li zorgos pri la akurateco, sed la pre-sisto postulas unu monaton. Pli etaj litertipojn postulos pli altan kos-ton.

7) Espéranto-Actualités - Pro la fakto ke la mendoj ne estis sufiĉaj E.A devis ĉesi aperi. S-ro LLECH-WALTER petas, ke aperu nur unu numero po-jare, sed zorge redaktita kun seriozaj informoj. S-ro LEMAIRE (Lyon) diras ke la rodana-feder. aĉetas 2000 ekz. Kial la aliaj federacioj ne faras same? S-roj Rousseau kaj Bourdeaux, donas klarigojn.

8) Kampanjo 2000 - Tute fiaskis; ni daŭrigu la klopodojn.

9) Voĉdona Komisiono - Raportas S-ro CHAPPELLIER (Nancy):

Numero de voĉdonintoj: 1099

Ricevis:

S-roj BABIN (1098), CUGNY (1084), GUILLAUME (1058) MARTIN (1099), POLY (1094) GIOVENAL (1096), F-inoj NOUR-MONT (1099), TRIOLLE (1097).

Ĉiuj kandidatoj estas re-aŭ-elektitaj.

10) Financa Komisiono - raportas S-ro DITACROUTE (Calais): La komisiono aprobas la kontojn kaj la laboron de S-roj Rousseau kaj Royer.

11) Laborplana Komisiono - raportas: S-ro ASQUIERI (Romans):

a) ĉe eldono de propagandiloj, ĉiam indiki sur ili la adreson al kiu sin turni;

b) UFE eldonu internan paĝon en F.E. kun la listo de ĉiuj membroj k u n

ties profesioj; ĝi okazu en oktobro
 c) U.F.E. rilatu kun sindikatoj de instruistoj kaj profesoroj, ke tiuj konsentu unu paĝon en sia revuo (kun informoj, anoncoj pri kursoj, ktp..) ĉ) Paralele kun la publikaj kursoj U.F.E. instigu la lokajn klubojn rila ti kun aliaj organizaĵoj por malfermo de kursoj;
 d) Teknikaj recenzoj evoluu al pli precizaj;
 e) starigi konstantan rubrikon en FE. por interŝanĝo de spertoj en la grupoj;

Debato estiĝas pri tiuj demandoj : la opinioj estas tre diversaj.

12) Rezolucioj: La rezolucio proponita de S-ro GRATAPAGLIA, (I.E.K.), estas akceptita. La komuna rezolucio UFE/GEA estas unuanime akceptita.

La Prezidanto fermas la ĉefjar-kunvenon je la 18h20.

Protokolanto
Roger BERNARD

Rimarkoj: S-ro ASQUIERI nepre deziras, ke oni precizigu la jenon:

"se mankas mono por presigi luksan F.E., ni do eldonu modestan broŝuron sed tiu broŝuro nepre utilu, informante ĝustatempe pri kio baldaŭ okazos".

S-ro Rousseau klarigis la situacion pri la subvencioj: la malgrandigo de ili rezultas el reorganiza ŝanĝo de la oficialaj instancoj.

°°
 °°°°

R E Z O L U C I O J =====

1) La Unua Franca - Germana Kongreso de Esperanto, kunveninta en Strasburgo de la 4-a ĝis la 8-a de aprilo 1969,

aprobas la starigon de libera cirkulado de laboristoj en la landoj de la Eŭropa Komuna Merkato, kiel logika rezulto survoje al la unuigo de nia kontinento,

rimarkas, ke la lingva diverseco, malhelpas la laboristojn plene profiti tiun liberon, kaj akcentas la neceson doni al ili facilan rimedon

por rekte interkompreniĝi kun la civitanoj de la aliaj landoj sur komuna neŭtrala bazo sen iel privilegio; atentigas pri la praktika valoro de la Internacia Lingvo Esperanto, ne nur en la kampoj de scienco, kulturo kaj instruado, sed ankaŭ en komerco kaj industrio, kie gravaj firmoj jam utiligas ĝin por informado kaj reklamado,

proponas ke, en la landoj de Eŭropa Komuna Merkato, oni malfermu specialajn kursojn de Esperanto por la laboristoj, kiuj intencas iri eksterlanden por profesiaj celoj,

deklaras ke la Esperanto -Asocioj en la koncernaj landoj, pretas ĉiumaniere helpi al tiuj laboristoj kaj atendas ricevi specifajn taskojn tiurilate,

petas la starigon, ĉe la Eŭropaj Komunumo kaj Parlamento, de kunligaj organoj kun la reprezentantoj de la Esperanto-movado, pere de funkciuloj kiuj scipovas la Internacien Lingvon

-o-o-o-o-o-o-

2) La jarĉefkunvenoj de U.F.E. kaj G.E.A. decidas ke, en la venonteco, la du naciaj asocioj kunlaboru:

1) pri informado: rilatoj inter la du respektivaj informkomisionoj;

2) pri instruado:

a) rilatoj inter la du instruistaj asocioj,

b) rilatoj inter la du institutoj (ekz. samnivelego de ekzamenoj)

3) pri interŝanĝoj inter grupoj (ĝemeliĝoj, ktp...)

4) pri organizado de komunaj regionaj interrenkontiĝoj,

5) pri progresigo de enkonduko de E^o en la profesiajn, turismajn, kaj aliajn fran-germanajn rilatojn;

6) pri koncentrigo de informado alla Eŭropa Movado.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

La ĝenerala sekretario sincere dankas al niaj amikoj BOYET, GARRIGUE, GUILLAUME kaj LLECH-WALTER kiuj bonvolis akcepti la reprezentanton de la Ministro pri Nacia Edukado, kaj lin akompani por partopreni ĉiujn erojn de la kongreso.

programo, S-ro SONNABEND devis prelegi pri "Rousseau", tial mi interkonsentis, ke mi prezentos lin, kaj enkondukos la debaton, kiu sekvos la prelegon. Tio okazis; ĉar mi rolis, kiel prezidanton, mi ne povis samtempe roli kiel protokolanton, tial mi ne povos detale raportti pri la debato, kiu sekvis la prelegon de S-ro Sonnabend.

Mi nur diros, ke la demandoj estis sufiĉe abundaj kaj interesaj; ni havis la okazon interŝanĝi ideojn kaj spertojn pri la organizo de la instruado en la du landoj, kaj ke la Delegito de la Ministro povis konstati: unue, ke la esperantistoj bone interkompreniĝas dank' al la internacia lingvo; due, ke tiu lingvo ne estas artifiko por nur peti hotelon aŭ restoraciojn, sed taŭga ilo por la pedagogiaj internaciaj debatoj.

Mi esperas, ke iam kaj ie, ni havos la okazon legi la prelegon de S-ro Sonnabend pri Rousseau; tial, vi nepre devas abonila novan projektitan internacian pedagogian revuon. Mi nur diros tie, ke la temoj diskutitaj rilatis al la rolo de la familio kaj de la socio en la evoluo de la infanoj; tio kondukis al rimarko pri la stato de la socio, pri la revoluciema efiko de la teorioj de Rousseau. Ĉiuj parolis sincere, sen iu ajn ĝeno; estis nek lingva barilo nek "klasa" barilo, nek "nacia" barilo.

Iam oni diris al mi "la kongresoj de U. F. E. ne estas interesaj, ĉar oni povas nur aŭdi disputojn pri administraj aferoj, kaj ofte en nacia lingvo". Mi ne scias ĉu iam tio okazis, sed mi povas aserti ke, en Strasburgo, en tiu dunacia kongreso, kaj speciale en la fakaj kunvenoj kiujn mi partoprenis oni parolis serioze pri fakaj aferoj, en senbarila etoso la devo de Esperantisto ne estas grumbli pri antaŭjuĝita kongreso, kie li ne partoprenis, estas kontraŭe plej eble kiel multe partopreni la tutmondan vivon, ĉu per partopreno en kunvenoj, ĉu per abono al gazeto, ĉu per redakto de artikoloj... kaj se eble per ĉiuj rimedoj. Tial mi invi-

tas vin atente legi la revuojn, sendi viajn opiniojn, kaj tiel vi pli ofte uzos la lingvon, memperfektigos per tiu uzo.

F. BOYET

Por promesi abonon al la pedagogia revuo, skribi al S-ro H. SONNABEND, 3161-DOLLBERGEN, Im Eckerkampsfeld, 11-a (Germana federacia respubliko).

PRI LA INTERNACIA JUNULARA RENKONTIĜO

de J.E.F.O. kaj G.E.J. en KEHL

La suno inundis la junulargastejon de la komenco de tiu renkontiĝo, (4.4.69) ĝis preskaŭ la fino (12/4). Malgraŭ la financaj malfacilaĵoj de la gejunuloj, 11 nacioj estis reprezentitaj. Tiuj du faktoj donis al tiu evento ĝian specialan etoson.

La fundamentan demandon "Kion deziras la nuna junularo?" ni klopodis respondi, ĉar por plivigligi nian movadon, por trovi efikajn rimedojn, unue estas necese analizi la junularan psikologion. Pro tio, ni enketis en Strasburgo kaj en Kehl. Ni invitis junajn esperantistojn-eklernantojn partopreni niajn kantojn kaj popolajn dancojn. Ni ankoraŭ demandis ilin, ĉu iliaj esperanto-kursoj estis sufiĉe taŭgaj.

Ni speciale ŝatis la praktikan paroladon de S-ro GILTEAUX por publikigi ĵurnalajn esperantistajn artikolojn, kaj la iniciatemon de Hans BAKKER por krei pli intiman ligojn kun gejunuloj el la tuta mondo.

Tiu suna kaj simpatia renkontiĝo bone organizita ĉefe de germanaj membroj, ne donis al ni la ŝlosilon por solvi ĉiujn problemojn, sed ĝi permesis al ni pli bone koni, kiamaŭniere oni de nun devas labori por plivigligi kaj disvastigi Esperanton

Michel CAVELAN

LE CONGRES FRANCO-ALLEMAND DE STRASBOURG DANS LA PRESSE

Le premier congrès jumelé d'espéranto, qui réunissait pour la première fois deux nations voisines a été largement et favorablement commenté par la presse nationale et régionale, la radio et la télévision.

Sous le titre "Les Espérantistes français et allemands partent à l'assaut de l'Europe", l'envoyé spécial du FIGARO, E. Thévenon, écrivait le 8 avril:

"...Depuis samedi, le grand amphithéâtre de la nouvelle Faculté des Lettres de Strasbourg, rebaptisé pour la circonstance du nom de l'inventeur de la langue, Zamenhof, abrite leurs travaux. Placées sous le haut Patronage de MM. Alain POHER président du Sénat, Edgar FAURE, ministre de l'Education Nationale, Maurice GENEVOIX, René CASSIN et de diverses personnalités allemandes, ces réunions doivent permettre, aux deux délégations d'échanger leurs points de vue et de coordonner leurs actions. Mais c'est aussi pour les espérantophones l'occasion de corriger un certain nombre d'erreurs que, selon eux, le grand public commet à leur égard. "Contrairement à ce que trop de gens croient, disent-ils, nous ne souhaitons nullement remplacer les langues existantes. Nous avons le plus grand respect pour les caractères nationaux et les particularismes. Ce que nous voulons, c'est

offrir aux habitants de tous les pays un instrument pratique de communication. Comment, en effet, choisir, pour les relations internationales, le mode d'expression des uns sans offenser les autres?"

Ces deux thèmes, le Dr BORMANN, président de l'Association d'outre-Rhin et le Dr ALBAULT, de Toulouse, Président de l'Union française, devaient successivement le développer au cours de la séance solennelle. Quarante experts représentant 18 pays membres du Conseil de l'Europe ont émis le vœu qu'avant 1988 chaque européen possède au moins deux langues. Les espérantistes voient dans cette résolution une chance qu'ils sont bien déterminés à ne pas négliger. La présence à Strasbourg, parmi les observateurs, d'un représentant de M. Edgar Faure est d'ailleurs interprétée ici très favorablement..."

-o-o-o-

Le 9 avril, rendant compte du bilan des travaux du congrès, il écrivait sous le titre "Des classes expérimentales d'espéranto dans une Faculté, demandent les délégués réunis à Strasbourg":

"...Après quatre jours de travaux et avant de s'égailler dans les petites "winstub" à la découverte de la gastronomie alsacienne, les quatre cents espérantophones français et allemands réunis à Strasbourg ont adopté une résolution. On retiendra de ce texte la décision des deux délégations de renforcer leur coopération, et de mener une action commune auprès des Pouvoirs Publics et des organismes européens. C'est ainsi qu'

un bureau permanent d'information va être mis en place à Strasbourg avec la participation d'Italiens, de Néerlandais et de Belges... Enfin et c'est peut-être l'essentiel, les délégués demandent que soit étudiée la possibilité de créer des classes expérimentales d'espéranto, dans une faculté. On dit que cette idée pourrait trouver un accueil favorable auprès de certains membres du Ministère de l'Education Nationale".

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

—○—○—○—○—

- 0 -

Tiu seminario estis organizita de G.E.E. dum la tiel nomataj "Karnaval Ferioj". Ni intencis organizi du restadojn, unu por ĉiu "zono", sed pro nesufiĉa partoprenontaro la unua (norda zona) ne okazis. Nur la dua, por suda Francujo, okazis.

Partoprenis 14 infanoj, el Hennebont, kun sia esperanto-instruisto, S-ro LE MAGADURE kaj 8 aliaj personoj el Avignon, Marseille, Perpignan kaj Bergerac. La respondeculo estis S-ino TRESORIER, sed fakte, S-ro LE MAGADURE, pro la ĉeesto de siaj lernantoj, faris preskaŭ ĉiujn kursojn, kaj havis la plej grandan laboron.

La restadintoj alvenis iom post iom dimanche kaj la laboro komenciĝis lunde. Je la 9h.30, ĉiutage, dum unu horo, la infanoj havis lecionon, kaj poste, dum ili bone amuziĝis en la parko sub gvidado de 18-jara junulo, ankaŭ el Hennebont, la ĉeestintaj instruistoj kritikis la lecionon kaj interŝanĝis multajn informojn pri diversaj spertoj, metodoj, travivaĵoj.

Posttagmeze, oni promenis aŭ ekskursis, kaj je la 17 h. denove la plenkreskuloj kunvenis por ankoraŭ labori.

La unuan tagon, lunde, S-ro LE MAGADURE faris lecionon al siaj lernantoj, kaj klarigis al ni, kiel kiam kaj kial okazas liaj kursoj en Hennebont.

Liaj esperanto-lernantoj ne estas el lia klaso, sed el klaso "cours moyen" por infanoj 10-11-jaraj. Ilia propra instruisto lernas samtempe kun ili Esperanton. La infanoj havas unu-horan lecionon ĉiusembate, en la kadro de la oficiala horaro (kompreneble kun la permeso de la lernej-inspektoro, kaj aprobo de la lernejestro). Pro tio la tuta klaso (ĉ. 30 lernantoj) ĉeestas regule. Nur duono venis al Grésillon, ĉar la gepatroj devis pagi la restadon, kaj ne ĉiuj povis. Ili apartenas al simplaj laboristaj familioj.

La metodo estas rekta. S-ro LE MAGADURE uzas la Junulkurson de SAT

sed la infanoj ne havas libron. Ili notas la novajn vortojn sur kajero, dum la leciono, kaj oni multe parolas ilin. Post la leciono, ili ricevas de la instruisto paperfoliojn kun la presitaj novaj vortoj, kaj simplaj klarigoj. S-ro LE M. preparas tiujn foliojn, kaj multobligas ilin, tiel ke nur la lernitaj objektoj troviĝas sur ili. La "Junulkurso" li ne sekvas blinde, sed ĝi estas nur fadeneto por la progreso en la lernado. Liaj lernantoj ankaŭ korespondas per Esperanto al eksterlando, kaj kunlaboras al la gazeto "Grajnoj en Vento". La alveno aŭ sendo de korespondadoj ebligas ankaŭ instrui novajn vortojn, kaj grandigas la intereson al nia lingvo per ĝia praktiko.

La infanoj ŝajnis al ni tre interesataj dum la leciono. Ili vigle partoprenis la kurson, kaj eĉ poste provis uzi la ĵus lernitan materialon inter si.

S-ino HUMM, el Avignon, prezentis al ni la aŭdo - vidan metodon de T. Sekelj. Tiu metodo entenas 24 fikŝajn filmojn de po 18 bildoj, kaj du sonbendojn. Ĝi kostas proksimume 250 Fr. kaj estas kompletigita per flugantaj folioj, kiujn oni povas disdoni al la lernantoj, kaj kiuj estas aĉetebaj aparte. Sur tiu folio, oni trovas la samajn bildojn, kiel sur la filmo, kaj sub ĉiu el ili estas presita la frazon, kiun oni aŭdas dum la leciono. Per ili, la lernantoj post la leciono povas revizii ĝin hejme.

La bildoj rakontas la travivaĵojn de juna paro ĉirkaŭ la mondo. Ĉiu leciono entenas 2 aŭ 3 novajn gramatikajn punktojn. La instruanto prezentas bildon, kaj samtempe funkcigas la magnetofonon, kiu aŭdigas simplan frazon. La lernantoj ripetas la frazon ĥore, (sen traduko fare de la instruanto). Oni reaŭdigas la frazon por ke la lernantoj aŭdu ĉu ili eraris, kaj ili ripetas ĝin denove. Poste, oni montras la sekvantan bildon, kaj agas same, dufoje

ripetigante la frazon. Kiam la lernantoj vidis la tutan filmon, bildon post bildo oni denove prezentas ĝin.

En tiu dua parto de la leciono anstataŭ aŭdi nur frazon, oni aŭdas demandon kaj respondon (tiu respondo estas la frazo aŭdita dum la unua prezento). La lernantoj devas ripeti la demandon kaj la respondon.

En tria prezentado de la sama filmo, oni aŭdas nur la demandojn, kaj la lernantoj devas doni la respondon.

Ciuj ripetadoj aŭ respondoj estas farataj hore, sed de tempo al tempo, la instruanto paroligas iun individue.

En kvara prezentado, oni ne plu uzas la magnetofonon, sed la bildoj estas nur preteksto por novaj demandoj, fare de la instruanto, en kiuj oni uzas alimaniere la studitan materialon. En tiu fazo la instruanto povas doni kelkajn gramatikajn klarigojn en nacia lingvo. Tiu paroliga parto estas la plej interesa post 3 aŭ 4 lecionoj, ĉar la lernantoj jam povas fari verajn konversacietojn.

Vi do vidas, ke ĉiu leciono estas tre longa, kaj daŭras almenaŭ 3-4 horojn, laŭ la lerteco de la lernantoj. Ankaŭ ĝi estas metodo por plenkreskuloj.

La ideala ritmo estus 3 lecionoj de po unu horo ĉiusemajne, sed estas malfacile postulebla de personoj, kiuj laboras la tutan tagon. Ĝi ja postulas streĉan atenton, precipe dum la unuaj lecionoj, kiam la lernanto tute ne konas esperanton, kaj devas alkutimiĝi al ĝia elparolado.

La metodo estas nur aŭda dum la prezentadoj de ĉiu leciono. Nur poste la lernantoj ricevas la skriban tekston, kaj devas per si kompreni la gramatikajn regulojn.

Ni ankaŭ substrekas la uzadon de la magnetofona bendo sur kiu tri diversaj voĉoj, du viraj, unu virina aŭdiĝas. Tio kutimigas la lernantojn al diversaj voĉoj, proponas perfektan elparolon, ebligas ĉiam sensanĝan ripetadon de la modelaj frazoj.

En posta artikolo, S-ino HUMM

diros, kiel ŝi adaptis la metodon al la kondiĉoj, kiujn ŝi renkontas por fari sian kurson.

S-ino TRESORIER prezentis lecionon laŭ la CSEH-metodo, kies principo estas la sama, sed oni ne uzas magnetofonon. La instruanto devas paroligi la lernantojn ripetigante frazojn, kiujn li proponas, kaj respondante al demandoj, kiujn li faras. Li devas zorgi, ke la lernantoj parolu pli ol li mem. Ekzemple, li ne demandas "ĉu hundo estas besto", ĉar li ricevus la mallongan respondon "jes" aŭ "jes hundo estas besto", sed preferas faros tian demandon "cu hundo estas objekto" por ricevi la longan frazon "ne hundo ne estas objekto, sed hundo estas besto".

La Cseh-metodo postulas varian materialon. La instruanto devas esti vigla, kapabla instrui per amuza maniero. Ĉiu leciono instruas gramatikajn, kaj la instruanto devas atingi, ke la lernantoj mem malkovru la novan lernitaĵon.

La idealo estas, ke la instruanto ne parolu la nacian lingvon de la lernantoj, estu de fremda lando, tiel ke la lernantoj penu ĉiam uzi esperanton kun li. Tio estas ankaŭ tre efika por ekde la unua leciono montri ke Esperanto estas uzebla internacie.

Ĉiu posttagmezo, la ĉeestantoj (instruistoj) kunvenis por diskuti pri diversaj metodoj (kurslibroj), uzeblaj dum kursoj. Unuanime oni konkludis, ke la rekta metodo estas la plej interesa por parolaj kursoj. Tamen, ekzistas bonaj metodoj laŭ la tradicia metodo "traduki-skribi" kiuj taŭgas por aŭtodidakta lernado. La Junulkurso ŝajnas la nun haveblan plej facile uzeblan metodon por infanoj. Aliaj metodoj de francaj kaj eksterlandaj verkistoj estis ankaŭ pridiskutitaj. Aliaj artikoloj parolos detale pri tiu punkto de la restado.

Oni ankaŭ interŝanĝis ideojn pri vigligo de la grup-kunvenoj, sed bedaŭrinde, neniu el ni povis montri rezulton konvinkan, kaj ni konstatis ke estas tre malfacila tasko por

Teksto n°11, 5 - "Les linguistes contemporains se refusent à les connaître..."

En vérité, nous ne pouvons pas nous flatter que notre langue donnerait aux chercheurs la clef de la pensée sur le fonctionnement de la pensée ou bien sur l'origine de la parole. Ce n'est pas moins un fait, que l'usage d'une même langue par des hommes éduqués dans des langues nationales les plus différentes, que la façon dont un Hongrois, un Italien, un Chinois, un Anglais ou un Japonais s'adapte à la composition des mots et des phrases en Espéranto, que les réactions d'esprits aussi divers à la structure d'une langue qui ne leur est pas imposée de l'extérieur mais qu'ils sentent comme la leur propre - tout cela pourrait apporter d'utiles éclaircissements à la question si controversée de savoir s'il existe une sorte de grammaire absolue, une espèce de logique de base communes à tous les hommes. C'est encore un fait, que l'Espéranto fut publié en 1887, qu'il n'était à ce moment-là qu'un projet sur le papier contenu dans quelques pages d'une petite brochure, et

que depuis lors il est devenu une langue vivante de quelques centaines de milliers de personnes - en d'autres termes, que pour la première fois dans l'histoire des hommes, on a pu assister à la naissance d'une nouvelle langue; il s'agit d'un tout autre phénomène, et d'une importance beaucoup plus grande pour la science, que la simple remise en usage d'une langue "morte", comme l'hébreu ou bien la langue irlandaise, qui ont eu dans le passé une vaste littérature, et qui n'ont jamais été véritablement hors d'usage, même si ce dernier n'avait cours qu'entre prêtres et érudits; il s'agit en l'espèce d'un commencement au sens absolu du mot - et peut-être que de l'étude d'un phénomène aussi unique les spécialistes pourraient tirer des conclusions précieuses et étayer de solides hypothèses sur la nature sociologique du langage, sur son caractère traditionnel et affectif, sur ses voies de diffusion, etc... Eh bien, ces deux faits, les linguistes contemporains se refusent à les connaître - car il est tout de même invraisemblable qu'ils les ignorent purement et simplement.

(extrait de "Lingvo kaj Vivo" du Prof. G. Waringhien)

Teksto n°11, 6 - Fortulo kaj Saĝulo

La Papo, kiu ĝis tiam ne ĉesis sidi senmove, kvazaŭ egipta statuo, malrapide relevis sian kapon duone kliniĝintan, melankolie ridetis, siajn okulojn suprendirektis kaj diris kun kvieta ekspiro, kvazaŭ li konfidus penson al sia nevidebla gardaĝelo:

- Comediantes !

Bonaparto eksaltis de sia seĝo kaj impetis kiel vundita leopardo. Kaptis lin vera kolero, unu el liaj galkoleroj. Li unue paŝis senvorte, mordante al si la lipojn ĝissange. Li jam ne cirkle turniris ĉirkaŭ sia predo kun fajnaj rigardoj kaj ruza

irado, sed li paŝadis rekte kaj firme, laŭlonge kaj larĝe, abrupte, piedfrapante siajn spronajn kalkanumojn. La ĉambro ekvibris, la kurtenoj ekskuiĝis kiel arboj ĉe la proksimiĝo de tondro; ŝajnis al mi, ke estis okazonta io terura kaj ega; la haroj doloris al mi, kaj sur ilin mi metis la manon malvole. Mi ekrigardis la Papon; li ne moviĝis; sole nur, li streĉis ambaŭ manojn sur la aglokapoj de la fotelbrakoj.

La bombo eksplodis subite.

- Komedianto ! Mi ! Ah, komediojn mi donos al vi, ĝis mi plorigos vin ĉiujn kiel virinojn kaj infanojn...

(Extrait de "Servitude et Grandeur militaires" de A. de Vigny)

KOMENTOJ

El 14 konkursantoj, nur du trovis la fontojn kaj aŭtorojn; la esperantan tekston unu atribuis al E. Privat, kaj tri al I. Lapenna; la francan unu al A. Thiers, unu al iu moderna aŭtoro, kaj du al F.R. de Chateaubriand.

° Ignoras - "Ignori" signifas pli ol ne-
scii, ĝi implicas la intencon konscie
preteratenti.

° Esplorantoj - ĉe la kunteksto: "cher-
cheurs."

° Kabineta projekto - Multaj tradukis
laŭlitere: "projet de cabinet"; la fran-
ca ekvivalento estas "projet sur le pa-
pier".

La sola malfacilaĵo de la esperanta
teksto kuŝis en la frazarango.
(°)

° A demi baissée - Preferinde: kliniĝinta
ĉar supozeble la kliniĝo okazis sen in-
tenco.

° Leva ses yeux en haut - surprēdirektis
siajn okulojn

° Soupir paisible - Sopiro entenas la
ideon de bedaŭro, deziro, aspiro; ĉi tie
la Papo simple ekspiras.

° Commediante! - Preferinde ne traduki.

° Colères jaunes - En la franca lingvo
la furioza kolero povas esti blua, flava,
aŭ ruĝa laŭ la temperamento: estas du-
binde, ke tiaj esprimoj povas esti in-
ternaciaj; verfakte, tiaj koleroj estas
humoraj reagoj, kaj tial ni elektis la
esprimon: "galkoleroj".

° Marche cauteleuse - La adjektivo sub-
komprenigas ideon de ruzo, insido.

-0-0-

Rezultato je la dato de la Kongreso:
Gajnis:

- 1) S-ino J. VINCENT, 65 poentojn
- 2) S-ro E. CHICOT, 63 poentojn
- 3) S-ro G. TURIN, 62 poentojn

La legantoj estas petataj traduki
la du jenajn tekstojn, kaj sendi
siajn provaĵojn ĝis unu monato post
la aperdato de la koncerna numero al
UFE-TK, 34 rue de Chabrol, Paris.

Teksto n°11, 7 (el esperanto en la
francan):

En komforta ĉambro sur la dua
etaĝo de la "Hôtel d'Anjou", Liza
penseme sidis sur la mola konfuzo
de larĝa, komplete disĉifita lito.

Tra la ĵaluzio, kun la nebridebla
ardo de julia mateno, la granda ink-
vizicianto senhonte esploris la se-
kretajn trezorojn de ŝia rava formo,
kiun ĉemizo el tro delikata punto
apenaŭ vualis. La okuloj fermitaj,
unu manon al la lipoj, ŝi aspektis
blanke blanka kiel ĵusnaskita ŝafi-
do. Sur la fono de la jam nefreŝaj
littukoj, ŝi povus konvinke ilustru
reklamilon pri la lesivpulvoro kun
la frapfrazo: "LAVIL lavas pli blan-
ka"! Tamen, se nenion kaŝi al vi, ŝi
ne plu estis tute virga, almenaŭ korpe.
Nenio pli facile difektiĝas
ol virgeco. Kiel la alumeto, ĝi ser-
vas nur unufoje. Ted, ŝia angla am-
anto, ekbruligis la alumeton en mo-
mento de entuziasmo, cetere kun ŝia
plena konsento, kaj la perfekta idi-
lio konsumiĝis.

Ted posedis multajn el la kvali-
toj, kiuj nepre plaĉas al virino eĉ
plej postulema. Kaj inter liaj etaj
mankoj, facile kalkuleblaj per la
fingroj de kripla mano, la plej
atendinda estis, ke li fumis iom
malmodere. El la cindroj kaj stumpoj
de egiptaj cigaredoj, kiujn li jam
brulofervis, oni povus konstrui impo-
nan piramidon. Se vi mem observis fu-
mantojn, vi rimarkis, ke la cigare-
doj postulas alumetojn, pli ol la
pipo aŭ cigaro. Jes, ja, ekzistas
fajriloj, sed ĉu vi jam vidis unu
normale funkcianta? Se jes vi vidis
miraklon. Aŭ sukcesan demonstracion
de lerta vendisto.

Kiam li ne havis pli urĝan okupon
Ted serĉis alumetojn. Tiun ĉi mate-
non, frue post la duŝo, li rapide

KAJ ANGLUJO